

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****MESUT TEKKOYUN BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası	: 2018/24635
Karar Tarihi	: 22/9/2022
Başkan	: Kadir ÖZKAYA
Üyeler	: Engin YILDIRIM Rıdvan GÜLEÇ Basri BAĞCI Kenan YAŞAR
Raportör	: Ömer MENCİK
Başvurucu	: Mesut TEKKOYUN
Vekili	: Av. Tuğba KÜÇÜK

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, ceza infaz kurumunda tutuklu olarak bulunan başvurusunun bir yakınına gönderdiği mektupta yer alan ifadeler nedeniyle disiplin cezasıyla cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 2/8/2018 tarihinde yapılmıştır. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, başvuru tarihinde terör örgütüne üye olma suçundan tutuklu olarak Keskin T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu) bulunmaktadır.

6. Başvurucu, eşine gönderilmek üzere hazırladığı mektubu 22/2/2018 tarihinde Ceza İnfaz Kurumuna vermiştir. Mektubun bir kısmında başvuru, okuduğu bir kitaptan bahsetmiş ve kitaptan bazı alıntılar yaparak anlatımlarda bulunmuştur. Başvurusunun alıntı yaptığı kısımlardan bazılarını başvuru konusu sözler oluşturmaktadır. Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Kurulu (Disiplin Kurulu) yaptığı inceleme sonucunda mektupta kurum görevlilerine hakaret içeren sözlerin bulunduğuna, bu nedenle mektubun alıcısına gönderilmeyerek yok edilmesine karar vermiştir.

7. Mektupta geçen sözler nedeniyle başvuru hakkında ayrıca bir disiplin soruşturması başlatılmıştır. Disiplin Kurulu disiplin soruşturması sonucunda 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 39. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde düzenlenen "*mektuplarda tehdit, hakaret ve sövme gibi çirkin ifadeler kullanma*" eylemini gerçekleştirdiği gerekçesiyle başvuru hakkında *kınama* cezası verilmesine karar vermiştir. Disiplin Kurulu, hakaret oluşturduğunu kabul ettiği sözlere yer vererek başvuru eyleminin anılan disiplin suçunu oluşturduğunu belirtmiştir. Disiplin Kurulu kararında açıklanan ve başvuru okuduğu kitaptan alıntılıdığı söylediği sözler şu şekildedir:

"Burda [ahıntı yapılan kitaptaki olayların geçtiği yer] gardiyanlara infaz koruma memuru deniyor. İnfaz koruma memuru gardiyandan çok daha üstün görülen bir ünvan. İnfaz koruma memurlarının çoğu polislikten gelme ya da eski askerler ve şerif yardımcılardır. Ve bu işlerde dikiş tuturamayıp iş değiştirmişlerdir. İçlerinde az da olsa iyileri vardır ama çoğu kendi zavallılıklarının bile farkında olmayan zavallılardır. Ancak içimizde bunu onlara söyleyecek olan var mı acaba? Ne kadar aptal olurlarsa olsunlar onlar bizim amirlerimizdir. Bizden çok çok üstündürler ve bunu bize hatırlatmaktan zevk alırlar."

8. Başvuru, Disiplin Kurulu kararına karşı Kırıkkale İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) şikâyetle bulunmuştur. İnfaz Hâkimliği, başvuru itirazını 13/6/2018 tarihinde reddetmiştir. İnfaz Hâkimliği; başvuru konusu sözlere yer verdikten sonra anılan sözlerin infaz koruma memurlarına yönelik hakaret niteliğinde olduğu, bu nedenle başvuru hakkındaki uygulamanın usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesine dayanmıştır. Başvuru, İnfaz Hâkimliği kararına itiraz etmiştir. Kırıkkale 1. Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme) İnfaz Hâkimliği kararının usul ve yasaya uygun olduğundan bahisle itirazı 12/7/2018 tarihinde reddetmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

9. 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesinin (1) numaralı fıkrasının olay tarihindeki hâli şöyledir:

"Hükümlü hakkında kurunda, düzenli bir yaşamın sürdürülmesi, güvenliğinin ve disiplinin sağlanması bakımından kanun, tüzük, yönetmelikler ile idarenin uyulmasını emrettiği veya gerekli kıldığı davranış ve tutumları, kusurlu olarak ihlâl ettiğinde, eyleminin niteliği ile ağırlık derecesine göre Kanunda belirtilen disiplin cezaları uygulanır."

10. 5275 sayılı Kanun'un 39. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendi şöyledir:

"(2) Kınama cezasını gerektiren eylemler şunlardır:

a) Mektuplarda tehdit, hakaret ve sövme gibi çirkin ifadeler kullanmak..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

11. Anayasa Mahkemesinin 22/9/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Adli Yardım Talebi Yönünden

12. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Şerif Ay* (B. No: 2012/1181, 17/9/2013) kararında belirtilen ilkeler dikkate alınarak geçimini önemli ölçüde güçleştirmeksizin

yargılama giderlerini ödeme gücünden yoksun olduğu anlaşılan başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olmayan adli yardım talebinin kabulüne karar verilmesi gerekir.

B. İfade Özgürlüğünün İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

13. Başvurucu; yazdığı mektuptaki sözlerin kurum kütüphanesinden alarak okuduğu bir kitaptan alıntı olduğunu, kurum görevlilerine karşı somutlaştırma ve isim belirtme suretiyle bir hakarete ya da hakaret oluşturan bir açıklamada bulunmadığını belirtmiştir. Bundan başka Disiplin Kurulu ve derece mahkemelerinin kararlarının ilgili ve yeterli gerekçeden yoksun olduğunu belirtmiş, adil yargılanma hakkı ile ifade özgürlüğünün ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

14. Bakanlık görüşünde, başvurunun mektupta kullandığı ifadeler nedeniyle hakkında disiplin cezası tesis edilmesinin kamu düzeninin korunması ve suç işlenmesinin önlenmesi meşru amacı doğrultusunda demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olmadığı ve müdahalenin ulaşılmak istenen amaçla orantılı olduğu belirtilmiştir. Bakanlık, ceza infaz kurumlarının mahkûmları ıslah fonksiyonu da düşünüldüğünde başvurunun kınama cezasıyla tecziyesinin orantılı olduğunu ayrıca vurgulamıştır. Bundan başka başvurunun şikâyetlerine yönelik incelemenin Anayasa'nın 15. maddesi kapsamında yapılması gerektiğini ifade etmiştir. Son olarak açıklanan gerekçelerle başvurunun şikâyetlerinin açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez bulunması gerektiğini belirtmiştir.

2. Değerlendirme

15. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirme ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Çanan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Anayasa'nın 26. maddesinde düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünün kullanımında başvurulabilecek araçlar "*söz, yazı, resim veya başka yollar*" olarak belirtilmiş ve "*başka yollar*" ifadesiyle her türlü ifade aracının anayasal koruma altında olduğu gösterilmiştir (*Emin Aydın*, B. No: 2013/2602, 23/1/2014, § 43). Somut olayda başvurunun bu başlık altındaki şikâyetleri haberleşmenin engellenmesine değil mektupta kullandığı ifadelerin disiplin cezasına konu edilmesine ilişkindir. Bu nedenle mevcut koşullar altında başvurunun bu kısmının ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

16. Öte yandan başvuru, tamamı sakıncalı görülmeyen mektubunun eşine gönderilmeyerek yok edilmesinin haberleşme özgürlüğünün ihlal ettiğini ileri sürmüştür. Ancak başvurunun mektubunun gönderilmemesine dair Disiplin Kurulu kararına karşı yargısal mercilere başvurduğu tespit edilememiştir. Dolayısıyla başvurunun şikâyetlerini, varsa bu konudaki kanıtlarını öncelikle ve süresinde yetkili yargısal mercilere iletmeyen, hak ihlali iddialarını öncelikle bu makamların değerlendirmesini ve çözüme kavuşturmasını beklemeden doğrudan Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunduğu anlaşılmış olup bu şikâyetin ayrıca değerlendirilmesine gerek görülmemiştir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun bu kısmının kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

18. Yakınına gönderdiği mektupta kullandığı bazı sözler nedeniyle hakkında disiplin cezası uygulanan başvurunun ifade özgürlüğüne bir müdahalede bulunulmuştur. Anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşulları yerine getirmediği müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalini teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

19. Müdahaleye dayanak olan 5275 sayılı Kanun'un 39. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin kanunla sınırlama ölçütünü karşıladığı, müdahalenin Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan kamu düzeninin korunması meşru amaçları kapsamında kaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bundan sonra yapılması gereken, müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığını değerlendirmektir. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı bir müdahale olması gerekir (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 53-55; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 70-72; *Ferhat Üstündağ*, B. No: 2014/15428, 17/7/2018, § 45).

i. Hükümlü ve Tutukluların İfade Özgürlüğü

20. Hükümlü ve tutuklular, Anayasa'nın ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) ortak alanı kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına kural olarak sahiptir (*Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri*, B. No: 2013/583, 10/12/2014, § 65). Bu bağlamda hükümlü ve tutukluların ifade özgürlüğünün de Anayasa ve Sözleşme kapsamında korunmasına altında olduğu konusunda hiçbir şüphe bulunmamaktadır (*Murat Karayel* (5), B. No: 2013/6223, 7/1/2016, § 27). Bununla birlikte ifade özgürlüğü mutlak bir hak değildir ve Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci maddesinde öngörülen sebeplerle sınırlanabilir. Bu bağlamda ceza infaz kurumunda bulunmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi kurumda güvenliğin ve düzenin korunmasına yönelik kabul edilebilir gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip olduğu haklara sınırlama getirilebilecektir (*Murat Karayel* (5), § 29).

ii. Hükümlü ve Tutuklular Hakkında Disiplin Cezası Uygulanmasına İlişkin İlkeler

21. Disiplin suç ve cezaları yönünden genel hüküm niteliğinde olan 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesi uyarınca, kanun kapsamındaki bir disiplin suçunun oluşabilmesi ve cezasının uygulanabilmesi için sadece her bir disiplin suçu yönünden belirlenen özel hükümdeki şartların gerçekleşmesi yeterli olmayıp ayrıca 37. maddedeki şartların da

gerçekleşmesi gerekmektedir. 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesine göre ceza infaz kurumunda düzenli bir yaşamın sürdürülmesi, güvenliğin ve disiplinin sağlanması bakımından kanun, tüzük, yönetmelikler ile idarenin uyulmasını emrettiği veya gerekli kıldığı davranış ve tutumları, kusurlu olarak ihlal ettiğinde eyleminin niteliği ile ağırlık derecesine göre hükümlü hakkında Kanun'da belirtilen disiplin cezaları uygulanacaktır (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; *Memiş Berber*, B. No: 2017/38744, 20/10/2021, § 22).

22. Bu doğrultuda Anayasa Mahkemesi, ceza infaz kurumunda yapılacak bir eylemin 5275 sayılı Kanun'un 39. ile 44. maddeleri arasında öngörülen disiplin suçunu oluşturduğu açık olsa dahi bu durumun disiplin cezası verilmesi için tek başına yeterli olmayacağını, eylemin ceza infaz kurumundaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek şekilde gerçekleştirilmesi gerektiğini kabul etmiştir (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; *Murat Karayel (5)*, §§ 43, 44; *Cihat Özdemir*, B. No: 2015/214, 9/5/2018, § 22). Dolayısıyla somut olayda başvuruçunun yazdığı mektuplarda yer alan sözlerin kurumdaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek nitelikte kabul edilmesinin mümkün olup olmadığı incelenmelidir.

iii. Somut Olayın Değerlendirilmesi

23. Somut olayda başvuruçunun mektubunda kurum görevlilerine yönelik çirkin ifadeler kullandığından bahisle hakkında disiplin cezası uygulanmıştır. Başvuruçunun yazdığı mektupta bazı şiirlere yer verdikten sonra genel itibarıyla Ceza İnfaz Kurumundaki yaşamından bahsetmiştir. Başvuruçunun, Ceza İnfaz Kurumunda süregiden yaşamını anlatırken okuduğu bir kitaptan da bahsetmiş ve kitabın bazı bölümlerine mektubunda yer vermiştir. Bu bölümlerden birini disiplin cezasına konu sözler oluşturmaktadır.

24. Disiplin cezasına konu edilen sözlerin kurum görevlilerinin yüzüne karşı söylenmediği açıktır. Bunun yanında başvuruçunun bir kitaptan alıntuladığını belirttiği sözlerin kurum görevlilerine yöneldiğine ilişkin olarak ilgili idare ve derece mahkemesi kararlarında somut bir tespit de yoktur. Kurum görevlilerinin yüzüne karşı söylenmeyen ve görevlilere yöneldiğine ilişkin herhangi bir tespit de bulunmayan başvuruya konu sözlerin kurumdaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek nitelikte kabul edilmesinin oldukça güç olduğu açıktır. Öte yandan mektup bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvuruçunun amacının yaşamından kesitler aktarmak ve okuduklarını paylaşmak olduğunu kabul etmek mümkündür. İlgili idare ve derece mahkemelerinin kararlarına bakıldığında başvuruçunun söz konusu mektupta kullandığı ifadelerin kurum düzeni ve güvenliği üzerindeki etkisi yönünden bir değerlendirme yapılmadığı da görülmektedir.

25. Anayasa Mahkemesi ifade özgürlüğüne yapılan bir müdahalenin kamu makamları tarafından ortaya konulan gerekçelerin ilgili ve yeterli olup olmadığını denetler (diğerleri arasında bkz. *Kemal Kılıçdaroğlu*, B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 58; *Bekir Coşkun*, § 56; *Tansel Çölaşan*, B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 56; *Zübeyde Füsün Üstel ve diğerleri* [GK], B. No: 2018/17635, 26/7/2019, § 120; *Sırrı Süreyya Önder* [GK], B. No: 2018/38143, 3/10/2019, § 60; hükümlü ve tutuklulara uygulanan disiplin cezaları bağlamında bkz. *Eşref Arslan*, B. No: 2014/14655, 18/7/2018, §§ 50-54; *Abdulhamit Babat (3)*, B. No: 2015/3370, 9/1/2020, §§ 33-37). Somut olayda idare ve derece mahkemeleri, başvuruçunun eylemi nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmasının zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığını ilgili ve yeterli bir gerekçe ile gösterememiştir. Bu nedenle başvuruçunun ifade

özgürlüğüne *kınama* cezası vermek suretiyle yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun gösterilemediği değerlendirilmiştir.

26. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

Kadir ÖZKAYA ve Basri BAĞCI bu görüşe katılmamışlardır.

27. Öte yandan başvuru, başvuruya konu sözler nedeniyle hem mektubun sakıncalı bulunduğunu hem de hakkında disiplin cezası verildiğini belirterek aynı fiil nedeniyle yeniden yargılanmama veya cezalandırılmama (*ne bis in idem*) ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüş olup somut başvuruda ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna ulaşıldığından bu şikâyetin ayrıca değerlendirilmesine gerek görülmemiştir.

C. Giderim Yönünden

28. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama ve 5.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

29. Başvurucunun bireysel başvurunun incelenmesi sürecinde tahliye edildiği anlaşıldığından başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmadığı kabul edilmiştir.

30. İhlalin niteliği dikkate alınarak başvurucuya net 5.000 TL manevi tazminat ödenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Adli yardım talebinin KABULÜNE,

B. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddiamın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA OYBİRLİĞİYLE,

C. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE Kadir ÖZKAYA ve Basri BAĞCI'nın karşıoyuyla ve OYÇOKLUĞUYLA,

D. Başvurucuya net 5.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

E. 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin bilgi için Kırıkkale İnfaz Hâkimliğine (E.2018/560, K.2018/950 sayılı karar) GÖNDERİLMESİNE,

H. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 22/9/2022 tarihinde karar verildi.

Başvuru Numarası : 2018/24635

Karar Tarihi : 22/9/2022

KARŞIOY

Başvuru, ceza infaz kurumunda tutuklu olarak bulunan başvuruçunun bir yakınına gönderdiği mektupta yer alan ifadeler nedeniyle disiplin cezasıyla cezalandırılmasının ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

Mabkememiz çoğunluğunca, başvuruçunun eylemi nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmasının idare ve derece mahkemelerince zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının ilgili ve yeterli bir gerekçe ile gösterilemediği, bu nedenle de başvuruçunun ifade özgürlüğüne kınama cezası vermek suretiyle yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun gösterilemediği sonucuna ulaşıldığı gerekçesiyle başvuruçunun Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Aşağıda açıklanan nedenlerle tarafımızca karara iştirak edilmemiştir.

Olayda, infaz kurumunda tutuklu olarak bulunan başvuruçunun bir yakınına gönderilmek üzere kaleme aldığı mektubunda infaz koruma memurlarını kast edip onların zavallı olduğundan bahsederek *"Ne kadar aptal olurlarsa olsunlar onlar bizim amirlerimizdir"* tabirini kullanması üzerine hakkında kınama cezası verilmiştir.

Başvuruçunun kullandığı cümlelerin kurum kütüphanesinde bulunan bir kitaptan alıntı olduğunu somut bir şahsı hedef almadığını ifade etmesine karşın, mektubunda, disiplin cezasına konu edilen bölümden önce konunun kendi durumlarına da uygunluk gösterdiğini ifade ettiği gözlemlenmektedir.

Hükümlü ve tutukluların temel haklarının sınırlandırılması noktasında özgür insanlara nazaran kurumların güvenliği ve disiplininin sağlanması amacıyla daha fazla kısıtlamaya maruz kalmaları muhtemel bir gerçekliktir (Murat Karayel (5) 2013/6223, 7/1/2016, prg. 29).

Disiplin yaptırımına konu edilen yazı kişinin kendisinde hıfz ettiği günlük tutma veya hatıra yazımı tarzında kaleme alınmamış, dışardaki bir yakınına mektup olarak gönderilmek istenmiştir. Başvuruçunun yerleşik yasal uygulama gereği mektup okuma komisyonunda görev alan infaz koruma memurları tarafından okunacağını bilmektedir.

Ceza infaz kurumları güvenlik ve disiplininin önem arz ettiği müesseseler olup, buralarda normal hayatta sorun teşkil etmeyecek konuların büyük problemlere dönüşme potansiyeli üst seviyededir. Özellikle infaz koruma memurları ile cezaevi sakinleri arasındaki ilişkilerin görevin icaplarına uygun ve dengeli bir şekilde tesis ve devamı gerekmektedir.

Kendilerine olumsuz tanılamalar atfedilen meslek grubu hükümlü ve tutuklular ile yakın ve sürekli bir temas içerisinde. Disiplin kurulunun değerlendirmesi konuya ilişkin hassasiyetin bir yansıması olup, ceza infaz kurumunun disiplin ve güvenliğini önceleyen bir değerlendirilmez. Bu aşikâr bir durumdur.

Diğer taraftan disiplin yaptırımı olarak müeyyidelerin en hafifi olan "kınama" cezasının takdir edilmesi, olayın mahiyeti dikkate alındığında ölçüsüz de değildir.

Öte yandan somut olayın bizatihi kendisi ve olayın gerçekleşme koşulları dikkate alındığında, başvurunun eylemi nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmasının idare ve derece mahkemelerince zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının ilgili ve yeterli bir gerekçe ile gösterilemediğinden, dolayısıyla başvurunun ifade özgürlüğüne kınama cezası vermek suretiyle yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun gösterilemediğinin söylenmesi de mümkün değildir.

Sayılan gerekçelerle çoğunluğun ihlal yönündeki görüşüne iştirak edilmemiştir.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Üye
Basri BAĞCI